

fuldstændig ombygge Postgaarden. Jeg for mit Bedkommende er enig med Ministeren i, at alle disse 3 Byggeforetagender ere hensigtsmæssige, men jeg tror, at vore finantsielle Forhold for Dieblisset — i særdeleshed naar man tager Hensyn til, at den høitærede Minister forlanger en Indkomstskat af os paa $3\frac{1}{2}$ pCt. til næste Aar — ere saadanne, at der vel kan opstaa nogen Betænkelighed, og at det vel kan være berettiget at gaa noget langsommere til Værk, end den ærede Minister forlanger af os. Af disse 3 Bygninger fremgaar det af de Oplysninger, der ere tilstillede Udvalget, at Mønten er den mest paa-trængende, idet den ærede Minister har gjort os bekendt med Muligheden, endog saa Sand-synligheden af, at vi komme til at gaa over til Guldfoden fra den nuværende Sølvfod, og skulle vi gøre det i en nær Fremtid, vil det være nødvendigt at opføre en ny Møntbygning. Det har derfor i alt Fald for mig været indlysende, at denne Bygning ikke kunde negtes. De to andre Bygninger har jeg derimod tænkt mig vel kunde opsættes. Idet jeg altsaa stemmer med Udgiften saavel til Søldbodbygningen som til Postbygningen, saa stemmer det som sagt ikke, fordi jeg ikke er fjender, at begge disse Bygningsforetagender ere hensigtsmæssige, og ikke fordi jeg jo vil sig vil indrømme, at Planerne til dem ere smukke og gode, men kun af rent finantsielle Hensyn. — I Anledning af vor Domatuebestyrelse og især i Anledning af vor Skovbestyrelse har en Del Medlemmer af Udvalget gjort forskellige Bemærkninger, som jeg for mit Bedkommende ikke har kunnet tiltræde. Jeg tror, at Administrationen har Ret i at tage noget Hensyn, ganske vist ikke et overveiende, men dog noget Hensyn til en ligelig Fordeling af Hugsten i de forskellige Aar. Jeg anerkjender ikke, at der for Statskassen vil være noget Fordelagtigt, — tværtimod det Modsatte, — i at anlægge Skov ved Tidsvilde i en større Udstrækning, end stet er; den Skov, der allerede der er plantet, er temmelig dårlig, og der er ikke stor Udsigt til, naar man vil forbrætte Plantningen deroppe, at man vil faae noget Udbytte af de Penge, der blive satte dert. Naar endelig et Mindretal

har udtalt sig for et hurtigere Salg af Stats-skovene, da er jeg ikke enig dert. Den høitærede Minister har paa Finantsloven stillet det Forslag at bortfælge en mindre Skov oppe i Nordsjælland; herimod kan jeg ikke gjøre nogen Indvending, da denne Skov staar paa en Jordbund, der er af en ganske søregen værdifuld Væksaffenhed, idet den nemlig staar paa Tegler, og man altsaa ikke kan negte, at det vil være alts for uøkonomisk at bevare Skoven og ikke at bruge Jorden til, hvad den af Naturen synes bestemt til. Jeg skal efter dette Par Bemærkninger gaa over til, hvad Udvalgets Mindretal har tilladt sig at indføre i Betænkningen angaaende Bortforpagtningen af Vinterskifferiet i Limfjorden. Den 4de Mai i Aar, om jeg ikke tager feil, blev der afholdt Auktion over dette Skifferi. I Auktionskonditionerne havde den høitærede Finantsminister forbeholdt sig at vælge mellem de to høieste Bud. To Handels-huse bleve høistbydende med respektive 41,600 Rd. og 41,550 Rd. aarlig i 10 Aar. Imidlertid approberede den høitærede Finantsminister ikke Budene; men istedetfor at afholde en ny Auktion, som man maatte tro havde været saavel i Statskassens som i de private Bydendes Interesse, bortforpagtede han underhaanden dette Skifferi til Skifferhandels-selskabet her i Kjøbenhavn, og det mod en aarlig Afgift, der kun var 400 Rd. høiere end det ved Auktionen gjorde høieste Bud, og det endstjøndt der fra de Høistbydendes Side var stet Tilbud om, naar der maatte blive afholdt en ny Auktion, at gaa til et høiere Bud, end de vare gaaede til ved den første Auktion — om jeg er rigtig oplyst, havde en enkelt tilbuddt at gaa til 45,000 Rd. Da disse Forhold bleve Udvalget bekendte, vil det jo være ganske naturligt, at det for den første Betragtning saae ud som en Favorisering af et privat Aktieselskab til Skade saavel for Statskassen som for andre Private, og Udvalget forespurgte sig derfor hos den høitærede Minister og fik sig paa denne Forespørgsel meddelt, ledsaget af en Skrivelse, de Auktionskonditioner, som findes aftrykte i Betænkningen. Af disse Auktionskonditioner samt af Skrivelsen fremgaa den høitærede Ministers Grunde til at gaa den Vej, han er gaaet. Den høitærede